

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

1855 - KIRKE i 150 år - 2005
på troens grund

Martinskirken - Johannesgården

Se program inde i bladet

Velkommen til Jubilæum!

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for
Den evangelisk-
lutherske Frikirke
i Danmark
Bladet udkommer
6-8 gange årligt.
Pris: 150 kr.; unge
under udd. 70 kr. ;
udland 175 kr.

Redaktion
Vagn Lyrstrand
(ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
Per Milgren
Postparken 58,2
2770 Kastrup

Abonnement
Søren R. Bech
Kløvertoften 20
7100 Vejle

Kasserer
Daniel Jensen
Stadens vænge 1st
02, 2100 Kbhv. Ø
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og
Tolstrups Trykkeri

Hun er glad!

Hvem er hun, og hvad er hun så glad over? Det korte svar er, at hun er en sammenslutning af evangeliske menigheder, som har levet sammen på troens grund i 150 år. Det er grund til glæde og tak. Hun blev stiftet i det 19. årh. i rationalismens tid. Gennem det 20. århundrede oplevede hun både fattigdom med to verdenskrige og materiel velstand med omsiggribende gudløshed. Hun fejrer jubilæum i begyndelsen af det 21. århundrede i en tid, hvor det er moderne at være ung og udforme sin religion ud fra egne oplevelser og erfaringer. Hver tid har sine farer, men Herren er den samme. Hans ord og hans nåde står fast og vil også i jubilæumsåret være hendes egentlige grund til glæde.

Evangelisk-luthersk

Hendes første navn er "evangelisk", fordi Gud gav hende troen og livet ved evangeliet om Jesus Kristus. Med "luthersk" viser hun hen til den lutherske reformation i 1500-tallet, hvor evangeliet kom tilbage i kirken lysestage, og hvor Bibelen blev fundet frem og fik førstepladsen i kirken. - Hun istemmer og samstemmer med den evangelisk-lutherske kirkes bekendelsesskrifter, fordi evangeliets lære her er fremlagt i overensstemmelse med Bibelen. Disse bekendelsesskrifter er samlet i Konkordiebogen fra 1580. Hun anser denne bog at være kirkehistoriens klareste og bedste prædikenbog og tros lære.

Fri

Hun kalder sig desuden "fri". Ikke fordi hun har en særlig frihedstrang, eller fordi hun ønsker at leve sit eget frie og selvstændige liv. Det har hun nemlig ikke noget ønske om. Men hun er overbevist om, at en kristen kirke bør være fri af statens indblanding i en tid, hvor man ikke længere kan forvente, at folketing og kirkeminister anerkender, at kirken bør leve sit liv på grundlag af Guds ord i Den hellige Skrift og Kristi evangelium.

Hendes bånd til Kristus og hans ord gør det desuden nødvendigt for hende at være fri i forhold til den statskirke, som har åbnet kirken for tidens strømninger og følger

folkets moral i stedet for at holde fast ved de 10 bud og trosbekendelsen, sådan som Kristus har givet os den.

Kirke

Hun kalder sig for "kirke", fordi hun tror og stoler på, at hun er elsket af Herren og tilhører ham. "Kirke" betyder nemlig "Herrens". Og det er, hvad hun glæder sig over at få lov til at være. Det giver hende identitet og gør hende til det, hun er. Midt i sin synd, skyld og skam trøster hun sig med, at hun er Herrens brud. Han har givet sig hen for hende og købt hende til sig med sit blod. Og hun forbereder sig til det kommende bryllup. Derfor har hun travlt - hvis hun da ikke i dovenskab og ligeegyldighed glemmer sit bryllup! Travlheden består i at bruge evangeliet og sakramenterne, så hun kan bevare troen. Derfor er gudstjenesten vigtig for hende. Hun ved også, at Herren ønsker, at hun fortæller om ham i verden. Det beder hun om at kunne gøre bedre end hidtil, ligesom hun ønsker, at meget var bedre i hendes eget liv, end det er. Men desværre er der ikke meget, der tyder ikke på, at hun bliver den fuldkomne brud, hun burde være. Men Herren elsker hende heller ikke på grund af hendes fremskridt. Han elsker hende frit og af nåde. Det er hendes store glæde.

Kald og tjeneste

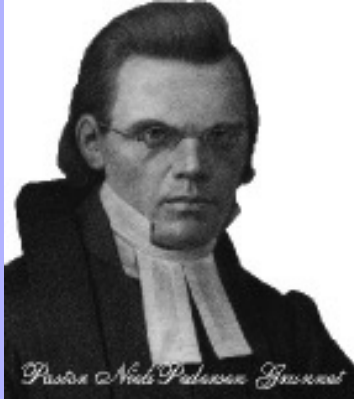
Hendes eksistens og liv afhænger af, om hun *lever af* evangeliet om Jesus Kristus. Og hendes eksistensberettigelse i verden afhænger af, om hun *lever for* at prædike og udbrede budskabet om Jesus Kristus i verden. Jesus siger: "*Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.*" (Matt 28,18-20)

Arbejdet i menighederne udspringer af Jesu Kristi nærvær ved sin Hellige Ånd og sit ord. Derfor burde hun anse gudstjeneste m. prædiken, dåb, nadver og skriftemål for noget stort - og gør det også - for det meste! Hvis man spørger, hvad hun ellers får tiden til at gå med, kan hun fortælle om konfirmation, bryllup og begravelse, sjælesorg, besøgstjeneste og hjemme-mission, søndagsskole, ungdomsarbejde og voksenundervisning. Også ydre missionsarbejde og volontørtjeneste, kirkeblad og forlagsvirksomhed, lokal-radio og internet-info. Målet er salighed med fred og glæde hos Herren her i tiden og engang i evigheden efter døden.

Jubilæet

Den ev.-luth. Frikirkes blev stiftet i København 4. nov. 1855. Jubilæet fejres 5.-6. nov. 2005. Vi glæder os med hende på dagen og beder Gud om fortsat nåde.

Leif G. Jensen

Invitation Evangelisk Luthersk Frikirke 1855-2005

Lørdag 5. november

Johannesgården, Blegdamsvej 1, København N

- kl. 15.00 Velkomst og kaffe
- kl. 16.00 Festtale - kirkens formand, pastor Leif G. Jensen
- kl. 17.15 Hilsener - officielle gæster
- kl. 18.00 Fælles spisning - NB Spisning kr. 50; unge & stud. kr. 25
- kl. 19.30 Glimt fra kirkens liv - medlemmer
- kl. 20.30 Kaffebord
- kl. 21.30 Andagt - praktikant stud.theol. Magnus N. Sørensen

Søndag 6. november

Martinskirken, Martinsvej 4, / Johannesgården

- kl. 10.00 Festgudstjeneste i Martinskirken, Martinsvej 4
pastor Vagn Lyrstrand - *) Jubilæumskollekt
- kl. 13.00 Fælles spisning på Johannesgården - NB Spisning kr. 50; unge kr. 25
- kl. 14.00 Festforedrag - dr. theol. Georg S. Adamsen
- kl. 15.00 Kaffebord
- kl. 15.30 Ordet frit - hilsener og afslutning v. kirkens formand
- kl. 16.30 Festen er slut

Vi glæder os til at byde dig velkommen!

*“Hvis I bliver i mit Ord, er I sandelig mine Disciple, og
I skal forstå Sandheden, og Sandheden skal frigøre Jer.”*

Joh 8,31-32

Vejviser: Se forside! - **Tilmelding:** 44913273

MENIGHEDSSANGEN

1

Koret

Menigheden

1. Menighed! Menighed!
O, vær beredt!
Se, din konge kommer!
Gå ham imod, gå ham imod,
gå ham imod med glæde.
Amen! Amen! Amen!

Ja kom, o søde Frelser kær.
Vi alle venter dig,
Vi se med fryd din tilkomst nær,
vort hjem er Himmerig.
Halleluja! Halleluja!
Halleluja!

2

Koret

Menigheden

2. Menighed! Menighed!
O, vær beredt!
Se, din fjende truer
at skade dig med list og svig
at gøre dig til skamme.
Derfor, være nu beredte!

Vi bede dig, vor Trøstermand,
stå os i nåde bi!
Og frels os ved din Helligånd
fra Satans tyranni.
Forbarme dig! Forbarme dig!
Forbarme dig!

3

Koret

Menigheden

3. Menighed! Menighed!
Fornægte ej!
Se, din konge kommer,
han går foran, han går foran,
han går foran i striden,
og fører dig til sejer.

Ved Herrens kraft vi faste stå
i prøvens hårde tid.
Lad verdens børn os kun forsmå,
til Gud vi sætter lid.
Og sejre da! Og sejre da!
Og sejre da!

Ukendt forfatter

Psalmebog for Den evangelisk-lutherske Frikirke
i Danmark 5. udg. 1882 - nr. 4

Salmen har været sunget ved åbning af årsmøder

Sendebrev

til

de Troende i Fidspredelsen

Pastor N. P. Grunnets sidste ord i skriftet med ovennævnte titel 2. udg.1898.

I ved, at min prædiken hos jer var en enfoldig henvisning til det Guds lam, som bar al verdens synder. Jeg beder jer om, ikke at I ikke lader jer føre vild, men holder fast ved den rette form af det sunde ord (2 Tim 1,13).

I ved, at de sidste tider vil være vanskelige, og at de udvalgte vil blive forført, om muligt. Men I ved også, at der ikke er givet noget andet navn, hvori der er frelse, end vor Herres Jesu navn. I det navn vil I også sejre over syndens, dødens og Djævelens magt. Stå derfor fast i troen på denne grundvold, for alt menneskeværk går til grunde. Og stræb i indbyrdes kærlighed efter det rette mål i Jesu navn.

Lad det være med jer som med jøderne, da de genopførte det faldne Jerusalem: De arbejdede med den ene hånd, førte sværdet med den anden og lod ikke samaritanerne være med. For når Gud rejser sin kirke, vil han ikke gå i hånd med Satan og hans rige, for lys og mørke er uforenelige.

Selvom verdens mørke fyrste rejser sig mod Kristus og hans rige, skal vi ikke miste modet. Men villigt og tålmodigt vil vi bære korset i den faste tro og forvisning, at selv om der er mange imod os, så er der dog flere med os, når Gud er vores leder. Vores opgave er at stride, bede og arbejde. Og går det langsomt med værket, sandhedens værk, vil vi overlade det til Herren, som vil føre sin sag til sejr.

Så hvile da over jer, der tror, nåde, fred og barmhjertighed fra Gud vor Fader i den Herren Jesu Kristi navn. Han fyldte jer alle med sin værdige Helligånds lys, trøst og fred, så I alle må kende, hvad der er Guds gode, nådige og fuldkomne vilje, så I findes vågne i tro og lydighed, når han kommer. Måtte I blive forenede i broderlig kærlighed og enighed, ja, stadfæstede ved Guds Ånds sandhed.

Alle være Herren den barmhjertige Gud anbefalet, som brødre og søstre i ham. Og modtag min og brødrenes hjertelige hilsen, idet vi også beder om jeres forbønner, ligesom vi, når vi samles i Herrens navn, i vore bønner vil anbefale jer til hans kærlighed.

Eders Broder i Kristus N. P. Grunnet Evangelisk-luthersk præst.

Kirkestifter, formand 1855-1897 Begravet på Solbjerg kirkegård - ref VL

Pastor Grunnet og Smed Elias

Fra Peter Hansen Skovmoes, "Enken og hendes sønner", Lohses forlag 1963. En historisk roman fra Sct. Stefans menigheds tilblivelse i Igelsø ved Holbæk.

Pastor Grunnet prædiker

Midt under prædikenen kom Elias til at tænke på, om den præst måske engang havde været smed. Han så nu ikke ud til det, for han havde pæne, hvide hænder. Men som han dog kunne få det til at blusse op i essen, og som han kunne svinge hammeren, når jernet blev gloende, så det sagde kling-klang på ambolten, og det føg om ham med gnister.

Hvordan mon han kendte så meget til, hvordan de ugudelige havde det, medmindre han engang selv havde været det, men det havde han måske, eller også var der nogen, der havde fortalt ham det. Men hvor det passede. Det ramte Elias gang på gang.

Elias havde ganske vist ingen, han kunne sammenligne ham med, for han havde altså ikke været i kirke, siden han blev konfirmeret - men mage til præst.

Smed Elias grunder

Slutningen af prædikenen om nåden i Christum Jesum forstod Elias knapt så godt, men et og andet lagde han dog mærke til. Og desuden var han godt klar over, at sådan én som han heller ikke kunne vente at forstå det hele på en gang. Der skulle nok mere til. - Bagefter sang man "I dag er nå-dens tid", alle ti vers. Navnlig et af dem lagde han mærke til: *Endnu er gunst at få / for knuste hjerters råben, / endnu er Gud at nå, / endnu er Himlen åben. / End hører du hans ord / til kærligheds fordrag, / endnu er nåden stor, / nu hedder det i dag.*

Næste søndag var Elias i sognekirken. Han fik også Stine til at gå med. Men han forstod på sognepræsten, at de egentlig var fromme og gode mennesker allesammen. Og han brød sig slet ikke om at høre, at han var god nok, for det var han ikke. Nej, han trængte vist til at få en omgang til af ham, den anden - ham med forhammeren.

Elias til nadver hos Grunnet

En måned senere havde pastor Grunnet et møde med ældsterådet i kredsen, hvor han meddelte, at smeden Elias og hans kone havde bedt om at blive optaget i frimenigheden... Næste gang, pastor Grunnet kom, blev Elias og Stine optaget i frimenigheden. Og Elias var til alters første gang, siden han blev konfirmeret. Endnu dagen efter syntes han, at han kunne mærke præstens hånd på sit hoved, da han udtalte ordene om alle hans synders nådige forladelse. Det var det, han længe havde trængt til!

ref VL

Ved et 125-års jubilæum

Ved 125-års jubilæet i 1980 bragte Kirke-nyt nr. 7-10 en artikelserie med overskriften: "Jeg skammer mig ikke over min kirke." Pastor Paul Michael skriver her inspirerende: "Vi er medlemmer af Den evangelisk-lutherske Frikirke. Det burde vi altid bekende med glæde, hver gang vi har lejlighed til det."

Frikirke

"Frikirke" betyder ikke et frit religiøst samfund, hvor enhver kan lære og tro, hvad han vil. Evangelisk luthersk frikirke er heller ikke det samme som evangelisk frikirke. Dette navn bruger mange sekter, f.eks. baptisterne, adventisterne, metodisterne og andre, som vi kirkeligt set ikke har noget som helst at gøre med. Navnet "Frikirke" er altså i den nuværende situation ikke noget godt og heldigt navn for os. Men det er jo for så vidt heller ikke så vigtigt, fordi det ikke siger noget om vort kirkesamfunds bekendelse. Det er mere væsentligt, at vi er *evangelisk-luthersk*.

Vi er evangelisk-luthersk

Det vil sige, at vor kirke har den evangelisk-lutherske bekendelse. Vi er ikke en "Luther-kirke", som giver Luther den samme autoritet som Bibelen. Luther var en stor og fremragende Guds ords lærer og dermed den hellige og kristne kirkes lærer. Men som kirke er vi ikke først og fremmest bundet til Luthers vidnesbyrd, men til Bibelen og derfor også til de lutherske bekendelsesskrifters vidnesbyrd, for disse fremstiller Bibelens lære rigtigt og uforfalsket.

Folkekirke eller frikirke

Folkekirken kalder sig luthersk og siger, at de lutherske bekendelsesskrifter er dens fundament, og så kunne det se ud, som om der ikke er forskel mellem folkekirken og vor frikirke. Alligevel står vi som luthersk frikirke ikke i fællesskab med den lutherske folkekirke. Hvorfor? Vil vi være noget bedre? Vil vi danne et samfund af fuldkomne kristne? Vil vi for enhver pris være adskilt fra folkekirken? Hertil svarer vi med et bestemt nej!

Bekendelsen om kirken

Artikel 7 i Den augsburgske Bekendelse siger, at evangeliet skal forkyndes rent og sakramenterne forvaltes ret, og at man skal være enig, hvad evangeliets forkyndelse og sakramenternes forvaltning angår. Det vil sige: Fra *alle* kirkens prædikestole skal evangeliet forkyndes purt og rent. Det må hverken forkortes eller forfalskes. Og ved *alle* kirkens altre skal sakramenterne forvaltes efter Jesu indstiftelsesord.

Folkekirken og bekendelse

Nu har det gang på gang vist sig, at Folkekirken ikke kan eller ikke vil afskedige sådanne præster, som i en eller anden lære viger fra den lutherske bekendelse. Man tolererer dem og gør sig dermed skyldig i falsk lære, som efter Guds ord er gift for sjælen. Uden tvivl er der endnu præster, som fuldt ud bekender sig til den lutherske lære, og som også har mod til at stride for den i ord og gerning. Vi vil gøre, hvad vi kan for at opmuntre dem. Deres kamp er vor kamp, deres lidelse er vor lidelse.

Frikirke og bekendelse

Det er med stor smerte, at vi må konstatere, at Folkekirken ikke magter at holde læren ren... Så længe dette er tilfældet, kan vi ikke vende tilbage til Folkekirken. Det kommer an på, at vi lader Guds ord få fuld gyldighed, hvis vi vil forblive et kirkesamfund med en sand luthersk bekendelse... Når vi står fast på dette standpunkt, er det ikke af stædighed eller ukærlighed, men mere en tjeneste, som vi har pligt til at vise hele kirken. Vor kamp gælder den sande, rettroende, apostolske, kristne kirke, som ikke blot kalder sig evangelisk-luthersk, men også er det.

Kirke i bibelsk forstand

Kendetegnene på et sandt kirkesamfund findes hos os. Guds ord med sin forkyndelse af lov og evangelium, af synd og nåde bliver lært og forkyndt med hele den fuldmagt, som Gud har givet det af ham indstiftede prædikeembede. Vi har den hellige dåbs sakramente, som bliver forvaltet efter Kristi ord og indstiftelse... Vi har både det private og offentlige skriftemål, hvor vi gør brug af den magt og myndighed, som Gud har givet til at tilsige syndernes forladelse. Vi har alterets sakramente, hvor vi i, med og under brødet og vinen får Jesu sande legeme og blod som pant på syndernes forladelse.

Derfor er vi evang.-luth. Frikirke

Vi har altså al mulig grund til at bekende os med stor glæde til vor kirke og i al offentlighed at gå ind for dens kamp for en luthersk kirke og den lutherske bekendelse... Lad os ikke glemme, hvor rige Herren har gjort os i vor bekendelsestro kirke. Så vil vi også få frimodighed til at bekende og gøre noget for, at vore menigheder vokser både i det indre og det ydre. Lad os tjene Herren! Æren tilhører vor Gud alene.

*Paul Michael, D.D.
præst 1948-1985*

Et 25-års jubilæum

Den 26. okt. 1980 blev Den evangelisk-lutherske Frikirkes formand, pastor Leif G. Jensen ordineret til det hellige præsteembede. Efter en kort periode i Kbhv. med ansvar for alle menigheder flyttede pastor Jensen i 1983 til Løsning, hvorfra han også betjente menigheden i Haderslev. Siden er en menighed vokset frem i Århus, hvor der nu bygges kirke. Ved siden af stor trofasthed i menighedsarbejdet har kirkesamfundets fælles arbejde og udenlandske relationer været plejet med stor pastoral omhu og teologisk indsigt. Jubilæet blev fejret i Løsning den 23. okt. med en festgudstjeneste, hvor undertegnede talte over dagens epistel.

Leif G. Jensen, præst
1980-2005

Filipperbrevet 1,6-11

v6 Han, som har begyndt sin gode gerning i jer, vil fuldføre den indtil Jesu Kristi dag.

v7 Det er kun rimeligt, at jeg tænker sådan om jer alle. For I er i mit hjerte, både når jeg er i lænker, og når jeg forsvarer og underbygger evangeliet. I er jo alle fælles med mig om nåden.

v8 Gud er mit vidne på, hvor meget jeg længes efter jer alle med Kristi Jesu inderlige kærlighed.

v9 Og det beder jeg om, at jeres kærlighed stadig må vokse og blive rig på indsigt og dømmekraft,

v10 så I kan skønne, hvad der er væsentligt, og være renfærdige og uden anstød på Kristi dag,

v11 fyldt af retfærdigheds frugt, som skyldes Jesus Kristus, Gud til pris og ære.

Gud begynder og fuldfører

Rigtigt en tekst til et ordinations-jubilæum. Det er jo, hvad det handler om. *Han, som begyndte sin gode gerning i jer, vil fuldføre den indtil Jesu Kristi dag.* Gud øver en gerning i jer. Og den gør han netop gennem præstetjenesten, som han selv har indsat i menigheden. Det var ham, der påbegyndte den gerning, som vi i dag takker for, at han har fortsat i 25 år. Og hvorfor? *For at I kunne være renfærdige og uden anstød på Kristi dag.* Sandelig, et jubilæum med fremtidsdimension. Herfra ser vi fremad!

At det handler om Ordets tjeneste, understreges af verset forud: *I har været med i det fælles arbejde for evangeliet (v5).* Gud begyndte sin gode gerning, da de gennem Paulus modtog evangeliet. Når man modtager en Ordets tjener fra Gud, er man med i et fælles arbejde for evangeliet - på prædikestol og på kirkebænk.

Der kan tales om “den hellige præstetjeneste”. Og sandelig, helligt er det, når Gud ved en synder som sit redskab vil gøre andre syndere *renfærdige og uden anstød på Kristi dag*. - *Det er kun rimeligt, at jeg tænker sådan om jer alle*, siger Paulus. *I er jo fælles med mig om nåden*. Nemlig, fordi de er fælles i evangeliets tjeneste. Dette er virkelig alene *Gud til ære og pris!* Det er hans gode gerning, som sker gennem det embede, han har indsat til at forvalte nådens midler, evangeliet og sakramenterne.

Denne Guds gerning er nødvendig

I Jantelovens fædreland, som ligger midt i den fortabte verden, kunne en og anden fristes til at tænke, om det nu også er så stor en gave. Vi kan vel blive frelst uden at have en præst!? Paulus siger dog, at det *skyldes Jesus Kristus*. Er det så ikke nok at have Jesus og evangeliet? Vist er det godt at have en præst. Men er det så absolut nødvendigt? Vi kan tænke så meget i begæret efter at kunne frelse os selv. Men Jesus og evangeliet kommer netop til os gennem det embede, som Herren indstifter med kaldet til apostlene: “Gå ud og forkynd evangeliet. Den, der tror og bliver døbt skal frelses; men den, der ikke tror, skal dømmes” (Mark 16,16). Det handler om at kunne stå *renfærdig og uden anstød på Jesu Kristi dag*. Og hvilken vished får du ved at lægge hånden på eget hoved med evangeliet: “Dine synder forlades dig!” Eller ved at døbe dig selv under bruseren? Frelsen *skyldes Jesus Kristus* og ikke til nogen del os selv eller en præst. Derfor er der brug for én, som kan forsikre os derom med Jesu egen myndighed og på hans vegne. Og det kan alene én, som er kaldet og indsat dertil efter Herrens eget ord og missionsbefaling. Derfor siger den lutherske bekendelse også: “Ingen bør lære offentligt eller forvalte sakramenter, uden at han er rettelig kaldet.” (Den augsburgske bekendelse, art. 14). For frelsen *skyldes Jesus Kristus*.

Derfor var der ordination i 1980

Herren tog af nåde en tjeners hjerne, hænder, hjerte og hele person i tjeneste for sin menighed. Derfor kan tjeneren sige: *I er i mit hjerte, både når jeg er i lænker, og når jeg forsvarer og underbygger evangeliet*. Og sammen er vi bundet til denne tjeneste. *I er jo fælles med mig om nåden*.- Tag nu, præst og menighed, dette løfte med jer: *Han, som begyndte sin gode gerning i jer, vil fuldføre den indtil vor Herres Jesu Kristi dag... så I kan skønne, hvad der er væsentligt, og være renfærdige og uden anstød på Kristi dag*.- Tillykke og Guds velsignelse fremover. *Gud til pris og ære. Amen.*

Vagn Lyrstrand

Gud, som begyndte sin gerning hos os,
han vil den også fuldføre.
Derfor vi beder: Din tjener nu tag,
styrk ham og brug ham i nåde,
bygge din kirke, forkynde dit ord.
Gud dig til lov, pris og ære!

Lis Lyrstrand

Et 475-års jubilæum

Den 25. juni 1530 redegjorde de lutherske reformatorer i byen Augsburg for den evangeliske tro i et skrift, som herefter har fået navnet *Den augsburgske Bekendelse*. Den har vi grund til at takke Gud for, fordi den er bibelsk.

Den augsburgske Bekendelse artikel 3: Om Guds Søn

- Ligeledes lærer de, at Ordet, det er Guds Søn, har påtaget sig menneskelig natur i den salige Jomfru Marias liv, så at der er to naturer, en guddommelig og en menneskelig, uadskillelig forenede i personens enhed, én Kristus, i sandhed Gud og i sandhed menneske, født af Jomfru Maria, i sandhed pint, korsfæstet, død og begravet **for at forsonse Faderen med os og for at være offer ikke blot for arveskylden, men også for alle menneskets gerningssynder.**

- Den samme nedfor til Helvede og opstod i sandhed på den tredje dag, opfor dernæst til Himlene for at sidde ved Faderens højre hånd og stedse regere og herske over alle skabninger og helliggøre dem, der tror på ham, ved at sende Helligånden i deres hjerter til at styre, trøste og levendegøre dem samt forsvare dem mod djævelen og syndens magt.

- Den samme Kristus skal åbenlyst komme igen for at døomme levende og døde osv., **efter Den apostolske Trosbekendelse.**

En fælleskristen bekendelse

Den augsburgske Bekendelse er ikke noget særligt luthersk. Her læres ret og slet, hvad Skriften lærer. Og fordi det er Skriftens lære, er det alle sande kristnes lære, for en sand kristen tager imod Guds ord. Det er *artikel 3 Om Guds Søn* et godt vidnesbyrd om. (Overs. Th. Jørgensen, 1937).

Kampen for den rette lære

Hvad denne artikel siger, er hvad Skriften lærer, og hvad den kristne kirke altid har lært, som *Den apostolske Trosbekendelse* vidner om.

I Oldkirken dukkede der nye og falske synspunkter om Kristus op. Derfor måtte de retlærende tydeligt fremsætte, hvad Skriften lærer, og hvad *alle kristne* derfor må tro. Og de, der ikke tror sådan "kan ikke blive frelst" siger Den athanasianske Trosbekendelse, som også ligger bag artikel 3.

Det gælder selve frelsen

Man måtte formulere sig, så vranglæren blev udelukket, også i læren om Kristus. For tror man på en falsk Kristus, bliver man ikke frelst. Det er i dag aktuelt f.eks. med Islam og Jehovas Vidner og alle andre, der fornægter, at Jesus er sand Gud.

En Kristus, der ikke er Gud, frelser ikke. En muslim og et Jehovas vidne

kan jo da ikke sige, at Guds Søns blod renses os fra al synd.

Den sande tro er afgørende

Hvad skal der siges om Kristus, for at læren kan skænke en frelsende tro? - og for at der i det hele taget kan være tale om en kristen kirke?

Der skal siges det, som art. 3 siger: *Ordet, Guds evige Søn, har påtaget sig menneskelig natur i den salige jomfru Marias moderliv.* Derfor er der i Guds Søn samtidig *to naturer: en guddommelig og en menneskelig.*

Jesus Kristus var i sandhed Gud og i sandhed menneske, da han blev født, led, døde og opstod. Hvorfor? *For at forsones Faderen med os og for at være et offer ikke blot for arveskylden, men også for alle menneskers gerningssynder.* Hvis han ikke var det, kunne han ikke frelse.

Det må man tro for at være kristen. Sådan som man jo gør, når man tror, at Guds Søns blod renses fra al synd. Sådan som man jo også gør, når man tror Hans ord, der siger, at det velsignede brød i nadveren er hans legeme, og at det velsignede vin er hans blod, der blev udgydt for vore synder.

Kristus-tro og nadver-tro

Mange såkaldte lutheranere og kristne afviser, hvad artikel 3 lærer. Måske ved de ikke, at de da forkynnder et budskab, der ikke kan frelse. Og den, der virkelig tror på vranglære om Kristi person, går fortabt eller står i bedste fald i stor, stor risiko for at gøre det. For det *er* helt nødvendigt at tro, hvad denne artikel siger. Læres der falsk om Kristi person, så kan man ikke længere sige *...for at han kunne forsones Faderen med os.*

Der findes også kristne, som (næsten) lærer, hvad der siges i artikel 3, men som drager falske konsekvenser. Nogle ønsker at lære ret om Kristi person, men de afviser i virkeligheden denne lære, når de afviser den bibelske og derfor lutherske nadverlære, at det velsignede brød og vin virkelig er Jesu legeme og blod. Den falske nadverlære, der blot ser på brød og vin som tegn og symboler, går altid hånd i hånd med en falsk lære om Kristus. Men frelsens vished hviler på, at Jesus er hel Gud og helt menneske. Denne Jesus er det, der kommer til os i nadveren med sit legeme og blod, som blev givet og udgydt *for at forsones Faderen med os.*

Grund til glæde

Det var Luthers fortjeneste, at dette blev taget frem i lyset, så det kom med i Den augsburgske Bekendelse. Og det er Luthers fortjeneste, at denne bibelske lære blev taget alvorligt - også og ikke mindst i nadverlæren. Der er al god grund til at være glade for den gave, som Gud gav kirken i Augsburg d. 5. juni 1530. I 475 år har denne bekendelse lydt rent og klart. Gud give, at den også fremover vil lyde rent og klart - også hos os.

Georg S. Adamsen

Helt og holdent - i november

Månedensord: 1 Thess 5,23

- 1 Ti Luk 18,31-43: Han skal overgives
2 On Luk 19,1-10: Han skal opsøge og
3 To frelse
4 F Luk 19,11-27: Så vendte han tilbage
5 L Luk 19,28-40: Han nærmede sig
6 S Luk 19,41-48: Han græd over byen
Alle Helgens søndag Sl 96,1; Es
7 M 60,18-22; Åb 7,1-12; Matt 5,1-12:
8 Ti *Salige er de ...*
9 O Sl 96,1-17: Herren kommer med
10 To trofasthed
11 F Luk 20,1-19: Jesu myndighed
12 L Luk 20,20-47: Spørgsmål og svar
13 S Luk 21,1-4: Den fattige enke udfordrer os
14 M Luk 21,5-37: Løft jeres hoved!
15 Ti Luk 22,1-23: Jeg har længtes meget
16 O **25. e. trin.** Es 51,12-16; 1 Thess 4,13
17 To -18; Matt 24,15-28: *Menneskesønnens*
18 F *komme*
19 L Es 51,12-16: Det er mig, der trøster jer!
20 S Luk 22,24-38: Disciplene strider
21 M indbyrdes
22 Ti Luk 22,39-53: Jesus strider i
23 O Getsemane
24 To Luk 22,54-71: Peter fornægter Jesus
25 F Luk 23,1-12: Jesus i forhør
26 L Luk 23,13-38: Dom og korsfæstelse
27 S **Sidste i kirkeåret** Sl 45,2; Es 65,17-19; 2 Thess 2,13-17; Matt 25,31-46: *Dommen*
28 M
29 Ti Sl 45: En bryllupssang
30 O Luk 23,39-56: To røvere og Jesus
Luk 24,1-12: Kvinderne og Jesus
Luk 24,13-35: To kvinder og Jesus
Luk 24,36-48: To kvinder og Jesus
Mal 1,1-14: Jeg bryder mig ikke om jer
1. i advent Sl 25,4; Es 42,1-9; Rom 13,11-14; Luk 4,16-30: *Et nådeår*

**Fredens Gud
hellige jer helt
og holdent og
bevare fuldt
ud jeres ånd
og sjæl og
legeme lydefri
ved vor Herre
Jesu Kristi
komme!**

Månedens bibelvers tager os "helt og holdent". Apostelen Paulus ønsker og åbenbarer, hvad Fredens Gud vil gøre for os i november: Han vil *hellige og bevare* sine troende. Han vil sørge for vores ånd, sjæl og legeme. Og hvad er der da mere at nævne? Ånd, sjæl og legeme. Det er, hvad vi består af.

Og hvad der menes med "at hellige" os, forkyndes i dette meget personlige og trøsterige brev: Gud tilgiver os al vor synd og leder os til at leve efter sin gode vilje i hverdagen.

Når Gud både tager sig af vor ånd, vor sjæl og vort legeme, kan vi være trygge - helt frem til vor Herre Jesu Kristi komme. For så længe vil Gud hellige og bevare os.

I salmebogen nr. 337 er 1 Thess 5,12-23 gendigtet. En god salme at synge og fordybe sig i her i november.

Hvor kan jeg noksom skønne på / og værdelig begrunde, / at verden, som i synden lå, / Gud ville dog forunde / sit saligheds og livsens ord, / ja dåben og sit nadverbord, / hvorved den hjælpes kunne! ... Men fredens Gud i kærlighed / os så tilsammen binde, / at i hans kraft vi blive ved / et helligt navn at vinde, / så sjæl og ånd og legem må / på Kristi dag fuldkomne stå, / Guds salighed at finde!

LGJ

Fra menighederne

Gratia, Århus

Medlemsoptagelse

Søndag den 25. september blev Klaus Kristensen optaget som medlem i Gratia menighed i Århus.

Klaus blev født 3. feb. 1985 på Thyholm, og Gud, vor Frelser, sluttede sin evige pagt med ham, da hans forældre, Karen og Bent, bar ham til dåben en måned senere, den 3. marts 1985. Klaus' bibelord er Romerbrevet 8,37: *"Men under alt dette mere end sejrer vi ved ham, som elskede os."*

Hjertelig velkommen i menigheden og Guds rige velsignelse!

LGJ

Nyt fra kirkebyggeriet

På en lun sensommerdag den 21. september blev der afholdt rejsegilde på byggepladsen Skejbygårdsvej 23. Flaget blev hejst, og der blev serveret pølser med brød for håndværkere, arkitekt og bankrådgiver. Mange medlemmer deltog og glædede sig over, at projektet nu var nået så langt.

I løbet af oktober er der opbygget bagmure og skillerum i kirkebygningen. Vinduer og døre er sat i. Senest er der opført våbenhus med vindue og tag.

Præsteboligen blev taget i brug 22. oktober.

LGJ

ADRESSEÆNDRING:

Pastor Leif G. Jensens nye adresse:

*Skejbygårdsvej 25
8240 Risskov.
Tlf. forbliver uændret
75 65 16 60.*

Ungdomslejr

Bygge-weekend i efterårsferien

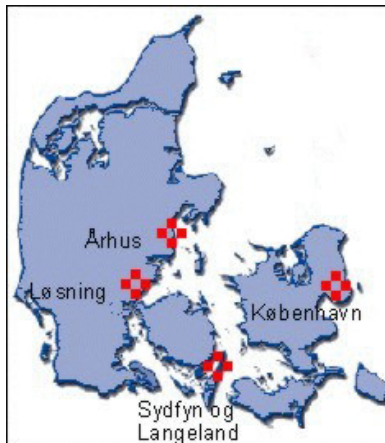
I efterårsferien samledes 27 unge til arbejdsweekend i Århus for at bygge med på den nye kirke og præstebolig. Der blev opført hegn, malet fodlister og dørkarme, savet brænde, ryddet op på byggepladsen og lagt gulv i præsteboligen.

Fredag aften holdt praktikant Magnus Sørensen bibeltime over emnet: "Åbenbaringer: Bibelen eller nye åbenbaringer?" Vi blev styrket i troen på, at Helligånden åbenbarer sig for os gennem profeternes og apostlenes ord i Den hellige Skrift og at kristne i Guds ord har hele Guds åbenbaring med Jesus Kristus i centrum. Der blev bl.a. ud fra 1 Kor 13 undervist om de gaver, som skal forgå og forstumme: profetisk gave, tungetale og kundskab, og de gaver, som forbliver: tro, håb og kærlighed. Lørdag aften var der hygge og underholdning og søndag bibeltime over emnet: "Er man fundamentalist, når man tror på Bibelen som Guds ord?" og gudstjeneste.

Deltagerne sov og spiste på Jakobskollelen.

Kærlighed og sang, gode andagter, dejlig kartoffelsuppe og hårdt slid en varm weekend i oktober.

TAK til Gud!

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4

Søndag 30. okt. kl. 10 "Gæstedag"

Søndag 6. nov. kl. 10 Festgudstjeneste
Kirkens 150-års jubilæum

Se program inde i bladet

Søndag 13. nov. kl. 16.30 m.nadver

Søndag 20. nov. kl. 10 m. nadver

1. advent 27. nov. kl. 10 "Gæstedag"

2. advent 4. dec. kl. 10 m. nadver

3. advent 11. dec. kl. 16.30

4. advent 18. dec. kl. 10 "Gæstedag"

Juleaften 24. dec. kl. 15

Juledag 25. dec. kl. 10 m. nadver

Langeland, Lohals Kirke, Østergade 34

Søndag 30. okt. kl. 15 "Skallen"

Møllergade 99, Svendborg

Søndag 6. nov.: 150-års jubilæum i Kbh

Søndag 13. nov. kl. 10.30 m.nadver

Søndag 20. nov. kl. 16

1. advent 27. nov. kl. 15 "Skallen"

Møllergade 99, Svendborg

2. advent 4. dec. kl. 16

3. advent 11. dec. kl. 10.30 m.nadver

4. advent 18. dec. kl. 15 "Skallen"

Møllergade 99, Svendborg

Juleaften - ingen gdst.

Juledag 25. dec. kl. 16 m. nadver

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej

Søndag 6. nov. 150-års jubilæum i Kbh

Søndag 13. nov. kl. 10 (Sørensen)

Søndag 20. nov. kl. 19

1. advent 27. nov. kl. 10 m. nadver

Onsdag 30. nov. kl. 19 Adventsandagt

2. advent 4. dec. kl. 14 fælles m. Gratia
menighed i Århus

3. advent 11. dec. kl. 10 m. nadver

Onsdag 14. dec. kl. 19 Adventsandagt

Århus, Gratiakirken, Bissensgade 14

Søndag 6. nov.: 150-års jubilæum i Kbh

Søndag 13. nov. kl. 16 (Sørensen)

Søndag 20. nov. kl. 10 m. nadver

1. advent 27. nov. kl. 16 m. nadver

2. advent 4. dec. kl. 14 m. adventsfest

3. advent 11. dec. kl. 16 gæstesøndag

ADRESSER

Pastor Leif G. Jensen, Skejbygårdsvej 25, 8240 Risskov. Tlf. 7565 1660

Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661

Se Luthersk Kirke i farver på www.vivit.dk. - Skriv til os på: post@vivit.dk